

ISKRIČE

List učenika OŠ Gornja Vežica, Rijeka • Godina XL. • Broj 40 • lipanj 2016.

- ŠKOLSKO ZRCALO
- ZELEN O ŠKOLSKO ZRCALO
- SVIJET OKO NAS
- SPORT I SPORTAŠI

ISKRICE, učenički list OŠ Gornja Vežica,
godina XL., broj 40, lipanj 2016.
Izlazi jednom godišnje

Adresa uredništva
OŠ Gornja Vežica
Gornja Vežica 31
51000 Rijeka
tel./fax: 051/411-516
e-mail: os-rijeka-021@skole.t-com.hr

Nakladnik: OŠ Gornja Vežica
Za nakladnika: ravnateljica Bojana Matešin, prof.
Urednica: Tamara Broznić Škalamera, prof.

Fotografije: u listu su korištene fotografije iz školske fotodokumentacije i obiteljskih albuma

Uredništvo: Ana-Marija Čakar, 8. a, Lorena Ivić, 8.a, Erika Jokić, 8. a, Daria Ljevar, 8. a, Borna Massari, 8.c Nikolina Rodin, 8. c i Marko Drozdek, 5.a

Teme:

Županijska nagrada
Promjene škole
Projekt „Starkom po Europi“
Predavanja
Permakulturni vrt
Ekskurzije
Knjiga te nikada neće razočarati
Razgovori
Humanitarne akcije
Društvene mreže
Naši uspjesi

Drage čitateljice i čitatelji,

Raspršile su se još jedne Iskrice. Nadamo se da vas neće opeći, već da ćete ih s interesom prolistati i dobronamjerno prokomentirati. Kao i svake, i ove smo godine osvajali mnoge nagrade.

Sudjelovali na raznim sportskim natjecanjima, natjecanjima znanja i vještina, ali najvažnije od svega je da smo pomagali jedni drugima i pritom se odlično zabavljali.

Uživajte čitajući!

Uredništvo

ŽUPANIJSKA NAGRADA - 5.10. 2015.

Svake godine na Svjetski dan učitelja, dan koji je povod da se s poštovanjem progovori o značaju učiteljskoga zanimanja i o važnosti prenošenja znanja i odgajanja Primorsko-goranska županija dodjeljuje godišnje županijske nagrade najboljim odgojno-obrazovnim ustanovama i pojedincima.

S ponosom možemo reći da je naša škola po drugi put proglašena jednom od najboljih odgojno-obrazovnih ustanova u Županiji.

U sažetku obrazloženja školske županijske nagrade piše:

OŠ Gornja Vežica prepoznatljiva je ponajprije po dugogodišnjem radu s djecom s teškoćama u razvoju i s darovitim učenicima. Ističe se čvrstom vezom s lokalnom zajednicom s kojom raznovrsnim projektima oplemenjuje izgled naselja i doprinosi kvaliteti života u njemu.

Izvršnu školu, naravno, čine izvrsni učitelji koji odgajaju i obrazuju, ali znanje nesebično dijele s kolegama organiziranjem stručnih skupova, izdavačkom djelatnošću i vježbaonicama.

A sama, kao ravnateljica ističem da izvrsne škole nama bez izvrsnih učenika. U njoj se ogleda i potpora naših roditelja u svim školskim projektima. Vjerujem da ćemo zajedničkim radom i ubuduće graditi sliku škole koja je svojom izvrsnošću prepoznatljiva u Županiji.

Svim učenicima, učiteljima i stručnim suradnicima te našem tehničkom osoblju čestitam na županijskoj nagradi.

Istu je pojedinačnu nagradu dobila i naša školska psihologinja Tanja Tuhtan-Maras. Evo što piše u obrazloženju njezine nagrade:

Tanja Tuhtan - Maras dugogodišnja je psihologinja OŠ Gornja Vežica. Znanje i iskustvo uložila je u predan rad s učenicima i roditeljima, ali i u pokretanje brojnih školskih projekata, osobito onih s temom nenasilja. U stručnim je krugovima prepoznatljiva kao članica Upravnoga odbora Centra za darovitost, trenerica TIMCUP-a, kao vanjska predavačica na Sveučilištu u Rijeci te autorica brojnih članaka i predavanja na području psihologije. Kolege izrazito cijene njezinu spremnost na pomoć uvažavajući ju ne samo kao stručnjakinju, već i toplu i predanu osobu.

Koristim prigodu da podsjetim:

Škola je prvi put županijsku nagradu dobila 2002. godine.

Učiteljica hrvatskoga jezika Vilma Lukanović nagrađena je 2013. godine

Učiteljica matematike , Alena Dika nagrađena je 2014. godine

Ravnateljica Bojana Matešin, prof.

Kurikularna reforma očima učenika

Promjena škole

Je li bolje naučiti milijun informacija i sjećati ih se godinu dana ili manje informacija i sjećati ih se 10 godina?

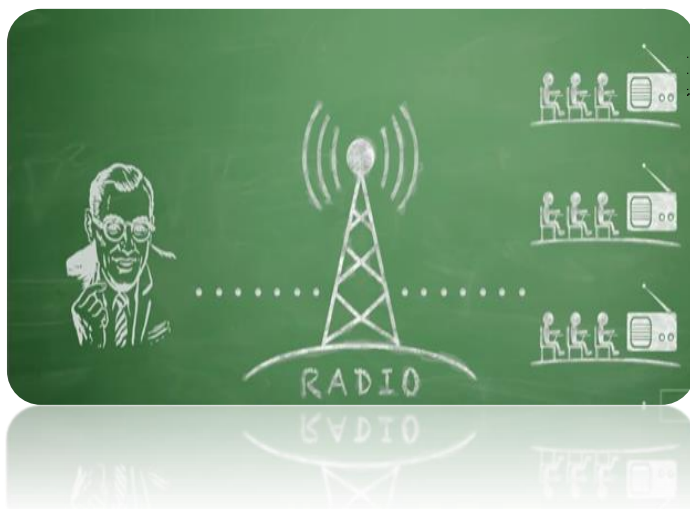
Tijekom godina mnoge su zemlje mijenjale sustav školstva, ali u hrvatskome školstvu se nije mnogo toga promijenilo. Jesu li nam potrebne promjene?

Svaki učenik starijih razredima uči više od deset obaveznih predmeta, iz kojih se vrednuje nekoliko stavaka.

. Previše je nepotrebnih informacija koje se lako zaborave već nakon godine dana, a važnije činjenice se više ne mogu razlikovati od nevažnih.

Profesori se trude, što je moguće bolje, objasniti gradivo, ali to je u većini slučajeva uzaludno, jer učenik po završetku sata zaboravi 50% upravo predanog gradiva, tako da doma mora ponovno učiti. Ne ponoviti nego baš učiti. To je veoma loše.

U prošleme stoljeću izumljen je radio. Javila se ideja da bi radio mogao biti zamjena za profesore. Učenici bi ostajali doma i preko radija pratili nastavu. Jedan profesor mogao bi predavati milijunima učenika, a oni bi jednom mjesečno došli u dvorane za više namjena i riješili ispite znanja.

Ista se ideja javila izumom televizije. Oba projekta su propala zbog jedne stavke. Socijalne i društvene interakcije s profesorom koja je nužna za dobro razumijevanje gradiva. Profesori su previše opterećeni sadržajem koji moraju obraditi, tako da veoma malo vremena ostaje za tu interakciju. Gradivo treba smanjiti na što je moguće manju razinu.

U UK nema brojčanog ocjenjivanja, već se rabi opisno. To bi bilo dodatno opterećenje za profesore, ali ako bi se sveukupno gradivo smanjilo, bilo bi izvedivo. Naravno, profesori u UK imaju i veće prohode. Ne kažem da moramo kopirati njihov sustav, nego prednosti implementirati u naš.

U SAD-u samo su 3 obavezna predmeta: američka povijest, engleski i matematika, a učenik je obavezan odabrati još najmanje dva izborna predmeta. Ovakav se pristup smatra vrlo dobrim, ali ne i odličnim zato što neki učenici neće imati bogato znanje iz opće kulture. Je li bolje naučiti milijun informacija i sjećati ih se godinu dana ili manje informacija i sjećati ih se 10 godina?

U svakom slučaju potrebne su nam promjene, a razvijenije zemlje nam trebaju biti poslužiti kao orijentiri.

Borna Massari 8.c

Starkom po Europi – Danska

I ove smo godili vrijedno nastavili s projektom „Starkom po Europi“. Na nastavnim satima putujemo u Dansku.

U sklopu projekta učenici 5.a su 19. travnja 2016. na satu Hrvatskoga jezika oživjeli bajku „Ružno pače“, najpoznatijega svjetskog bajkopisca Hansa Christiana Andersena.

Nakon priču, poznatu djetinjstva i film, dobili su grupama, igru „Ružno izradili od drvenih štapića donijeli su od podijelili su ruke pažljivo Andersenove istodobno tekst umjesto svojih lutaka.

što su poslušali već iz ranoga odgledali animirani zadatak da, radeći u pripreme lutkarsku pače“. Lutke su plastelina ili gline te (potreban materijal kuće). U grupama su zaduženja, marljive oblikovale likove, smišljajući koji će izgovarati

Zadatak su izvršno obavili, uz mnogo uzbuđenja i smijeha te zadovoljstva kad su predstavljali svoje uratke.

400 godina Shakespeareova stvaralaštva

Shakespeare i Danska

Malo tko nije čuo za Shakespeareovu tragediju Hamlet, Prince of Denmark. Ali kako je ona ustvari nastala? I kakve ima veze s Danskom?

Iako nije potvrđeno je li Shakespeare ikada bio u Danskoj, mjesto radnje je Danska, kraljevski dvorac Elsinore, a vrijeme 16./17. stoljeće. Drama govori o danskom kraljeviću koji je izgubio oca. Nakon očeve smrti majka se udaje za njegova strica, a Hamletu smeta što njegova majka tako brzo prelazi preko očeve smrti.

Napisana je između 1600. i ljeta 1602. godine u drugom razdoblju Shakespeareova stvaralaštva. Iako se Hamlet povezuje s Shakespeareom, ono nije njegov izvorni tekst. Legenda o danskom kraljeviću *Amlethu*, spominje se još od 9. stoljeća, a potječe od skandinavskih saga. Njih je u 13. stoljeću zapisao srednjovjekovni povjesničar Saxo Garmaticus u svome djelu *Gesta Danorum*, a izvorom Saxova Hamleta smatraju se skandinavske i islandske pjesme. Kasnije je Thomas Kyd doradio Saxove zapise i smatra se ocem nepronadene drame *Ur – Hamlet*. Thomas Kyd poznat je još po i drami *The Spanish Tragedie*.

Nije potpuno poznato od kuda proizlazi riječ Amleth. Postoji nekoliko pretpostavka, ali niti jedna nije u potpunosti dokazana. Ova staroskandinavska riječ upotrijebljena je u staronorveškom djelu Prose Edda gdje simbolizira varalicu i budalu. *Hamlet* je druga najekraniziranija drama na svijetu.

„*Something is rotten in state of Denmark.*“ Ovu frazu izgovara Shakespeareov Marcellus kao metaforu koja simbolizira probleme u političkom vrhu Danske. Namjerno je napisano *State of Denmark* umjesto samo *Denmark*. To predstavlja hijerarhiju, a ne probleme građana.

„*To be, or not to be...*“ uvodna je fraza monologa scene u samostanu. Ona opisuje Hamletovu unutarnju borbu.

U ovom djelu otvorena su mnoga pitanja i sadrži nekoliko poruka. Spada u opću kulturu i trebalo bi ga barem pogledati, ako ne i pročitati.

Borna Massari, 8.c

BITI ILI NE BITI

Imali smo nekoliko zanimljivih predavanja

O školama u Danskoj

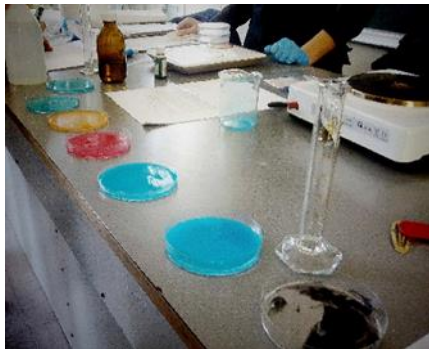
Naša je ravnateljica Bojana Matešin, u ponedjeljak, 30.11. 2015. tijekom 4. sata održala predavanje o školama u Danskoj. Predavanje su slušala tri sedma i jedan šesti razred u sali za više svrha.

Tijekom prezentacije upoznali smo se sa nastavnim programom danskih škola koji se vrlo razlikuje od našeg nastavnog programa. Predavanje je sudeći prema reakcijama učenika bilo vrlo zanimljivo.

Iva Tomac
Foto: Lana Ravlić
Nika Dušak, 7.c

O BIOPLASTICI

Dana 11.12.2015. našu su školu posjetile četiri studentice treće godine biotehnologije. Došle su održati predavanje osmim razredima o bioplastici.

Na početku petog sata, umjesto sata hrvatskog, okupili smo se u učionici kemije i odslušali zanimljivo predavanje u trajanju od 2 školska sata. Studentice su nam najprije pričale o svojstvima bioplastike i njenim prednostima nad običnom plastikom. Zatim smo je počeli izrađivati.

Ubrzo smo shvatili da je postupak vrlo jednostavan i da bioplastiku možemo napraviti kod kuće, naravno, ako imamo potrebne sastojke te ako ih znamo pomiješati u pravim omjeru. To su: škrob, voda, solna kiselina, šećer ili glicerol, natrijeva lužina i boja za kolače. Postupak ne traje dugo, a jako je zanimljiv te nam, naravno, može pomoći u unapređenju kemičarskih vještina.

Sat je bio zaista zabavan te smo uživali u društvu studentica. Uz smijeh i druženje, naučili smo puno toga i mislim da ovakav pristup učenju djeci treba što češće omogućiti.

Nikolina Rodin, 8.c

Predavanje za šestaše

Indija – raj na Zemlji

Indija je vrlo zanimljiva zemlja sa znatno drugačijim načinom života od Hrvatske.

U ponedjeljak, 25.siječnja, za vrijeme četvrtoga sata, u školskoj se sali za više svrha OŠ Gornja Vežica održalo predavanje *Indija* za šeste razrede osnovne škole.

Predavanje je održao Indijac s hrvatskim državljanstvom po imenu Abi (predavanje je održano na hrvatskom jeziku). Sastojalo se od tri dijela: filmića, PowerPoint prezentacije i završnih pitanja vezanih uz Indiju.

Filmić je objašnjavao reljef i poznata prirodna mjesta u Indiji.

Među svima njima našli su se, naravno, planinski lanac Himalaja, čiji je najviši vrh Mt. Everest (8 848 m/nm) i najdulja rijeka Indije, Ganges (2 510 km). Filmić je bio jako zanimljiv i poučan (nadam se da se šestašima svidio koliko i meni).

Vrh Mt. Everest (8 848 m/nm)

O PowerPoint prezentaciji mogao bih pričati cijeli dan, ali izdvojiti ću koju sitnicu. PowerPoint prezentacija govorila je o indijskim prirodnim ljepotama, indijskoj narodnoj nošnji, narodnim običajima, arhitekturi, indijskoj hrani, Indiji kao državi i načinu života Indijaca.

U Indiji je poznato mjesto KASHMIR (Kašmir), zvan također *raj na Zemlji*. U Kashimiru su jako poznate domaće jabuke. Već sam spomenuo rijeku Ganges, najdulju rijeku Indije, ali ona je i

indijska sveta rijeka. Rijeka Ganges poznata je i po svojoj vrsti dupina. Poznata indijska pustinja Rahjastahn nalazi se na zapadu Indije. Možda ste čuli za svjetski poznati indijski dvorac Amber Fort. Amber Fort poznat je po svojim vrtovima i po tome što do njega možete potpuno bezopasno putovati na leđima slona.

Dvorac Amber Fort

U jednom smo dijelu prezentacije doznali što Indijci vole, a to su: zlato, hrana i ples. Jako poznat sport u Indiji je kriket, koji kod nas i nije baš tako poznat. Sigurno ste svi čuli za jogu, ali sigurno niste čuli da joga potječe iz Indije.

Morate vidjeti što oni imaju za ručak - mnogo zdrave hrane, mnogo umaka i mnogo različitih vrsta hrane. Abi je rekao da za jednu kunu možete kupiti cijeli indijski ručak (naravno u Indiji).

Nakon predavanja djeca su postavljala pitanja vezana uglavnom za njihove običaje i kulturu. Zanimljiva je stvar kod vjenčanja u Indiji ta da traju tri dana.

Po završetku, Abi je bio nagrađen pljeskom koji je odjekivao salom, a uručen mu je i prigodni poklon naše škole, glineno lice krave (indijske svete životinje).

Indija je vrlo zanimljiva zemlja sa znatno drugačijim načinom života od Hrvatske. Siguran sam da bi se moglo napraviti još puno predavanja o ovoj temi.

Izvršno sam se proveo i volio bih da se ovakva predavanja češće organiziraju u našoj školi.

Marko Drozdek, 5.a

Projekt lokalnog partnerstva

Permakulturni vrt

Svaka osoba u školi zna za naš školski vrt, ali što je to permakultura?

Permakultura je način stvaranja uravnoteženog ljudskog okoliša. Zamislite da imate povrtnjak, ali u njemu ne morate prekopavati ni plijeviti jer on djeluje na principu šume. Zgodno, zar ne?

U tijeku je projekt poboljšanja našeg permakulturnog vrta. To je „Projekt lokalnog partnerstva“ u kojem sudjeluje Vijeće roditelja, građani Mjesnog odbora te učenici i učitelji škole.

U četvrtak, 21.4. u Mjesnome odboru održana je prezentacija projekta. Na istome je mjestu dogovoren i hodogram aktivnosti.

Prva je aktivnost bila radionica dizajniranja vrta i prijedlog sadnja drveća i povrća. Dogodilo se to 28.4. u našoj školi.

Prikupljeni su svi prijedlozi i osmislio se naš permakulturni vrt. Ali, ideju treba provesti u djelo. To se i učinilo u subotu, 7.5.

Organizirana je akcija u kojoj se pripremio tlo i postavile betonske gredice.

Naša vrijedna ekipa okupila se ponovno 10.5. na podizanju drugog reda gredica. Koliko se vidi, napravila je dobar posao.

Nadam se da to nije kraj. Volio bih da se naš školski vrt nastavi poboljšavati i širiti.

Marko Drozdek, 5.a

U sklopu projekta *Drvo*, koji ove školske godine provodimo u našoj školi, a potaknuti idejom profesorice likovne kulture Sanje Marušić Vukasović, članovi Čitateljskog kluba pronašli su primjerke knjiga koje su povezane s tom temom. Popričali smo o njihovoj sadržaju, a rezultate istraživanja objavili na panou ispred knjižnice.

Naši su učenici ove godine mnogo putovali. Bili su u Zadru, Vukovaru, Grazu, Istri, Cresu, Lošinj, Golubinjaku...

EKSKURZIJA U ZADAR (17.-18.9.2015.)

U ranim jutarnjim satima okupili smo se na školskome igralištu i krenuli u 7:00 sati prema Zadru.

Uputili smo se u Nin gdje smo pogledali kip Grgura Ninskog. Odmah nakon otišli smo u Crkvu sv. Križa, najmanju katedralu na svijetu. Razgledali smo Ninsku solanu i Muzej soli.

Nastavili smo putovanje u Zadar. Stigavši do centra grada pogledali smo Pozdrav suncu i Morske orgulje. Razgledali smo Crkvu sv. Donata, simbol grada Zadra. Dobili smo dva sata slobodnog vremena za šetnju Zadrom, a potom se uputili prema hotelu Donat.

Nakon smještanja u hotel uslijedila je zabava na bazenu, a nakon nje večera. Poslije objeda krenuli smo u disco. U kasnim večernjim satima, profesori su nas odveli na rivu ispod hotela. Ubrzo smo otišli na grupno druženje u sobu, gdje smo proveli većinu noći.

Ujutro smo se spakirali i krenuli na doručak. Uslijedilo je ponovno razgledavanje. Otišli smo do Muzeja antičkoga stakla Zadar kako bi vidjeli stari način puhanja stakla. Posjetili smo Samostan Benediktinki Sv. Marije, izložba zlata i srebra Zadra. Potom smo se uputili smo se na ručak.

Posjetili smo Memorijalni centar Nikole Tesle u Smiljanu, gdje smo pogledali film, izume i rodnu kuću Nikole Tesle.

Nažalost došao je kraj našem putovanju, no svi smo se jako zabavili i jedva čekamo naše sljedeće druženje. Vratili smo se u Rijeku ispunjeni srećom, radosti i raznim doživljajima.

Ana-Marija Čakar i Lorena Ivić, 8.a

Put u Vukovar

Učenici osmih razreda su u pratnji svojih razrednica ,profesorica Višnje Dragičević, Adrijane Babić ,Gordane Tovilović te profesora Predraga Matića od 24. travnja do 26.travnja boravili u Vukovaru u sklopu projekta „**Posjet osmih razreda Vukovaru**“.

Slušali su predavanja na temu „Domovinski rat“ te „Bitka za Vukovar“ i posjetili Muzej garda Vukovara te Muzej Vučedolske kulture. Drugog dana posjetili su lokalitete vezane uz ratna zbivanja-Vukovarsku

bolnicu, Memorijalno groblje hrvatskih branitelja, Ovčaru, Trpinjsku cestu i Vojarnu. Na samome kraju održano je predavanje o važnosti očuvanja mira te natjecanje u kvizu znanja u kojem su našu školu predstavljali učenici **Borna Massari i Ana-Marija Čakar te zauzeli 1. mjesto.**

U slobodno vrijeme učenici su se družili sa dvjestotinjak osmaša iz cijele Hrvatske te su uz stjecanje novih znanja o Domovinskom ratu, stekli i nova poznanstva.

Intervju s Nikolom Petkovićem, piscem iz Rijeke, kolumnistom *Novoga lista*, predsjednikom Hrvatskoga društva pisaca i bivšim učenicom OŠ Gornja Vežica

Knjiga te nikada neće razočarati

Kada knjigu zatvoriš, ti znaš da se možeš vratiti i opet ući u taj svijet. Knjiga se nikada neće naljutiti na tebe.

Nikola Petković pisac je i izvanredni profesor na Filozofskom fakultetu u Rijeci. Autor je romana, pjesama čak i jedne slikovnice. Dugi niz godina pratio je hrvatsko suvremeno pjesništvo u kolumni *Novoga lista*. Već drugi mandat zaredom predsjednik je Hrvatskoga društva pisaca.

S piscem sam razgovarao u ležernoj atmosferi njegova obiteljskoga doma. Dok se prisjeća ranih avantura te školovanja u Bakru i preseljenja na Gornju Vežicu, iz prikrajka nas povremeno nas zadirkujući, prate njegova supruga i sin.

Krenimo od najranijih dana. Kada ste se rodili i kako ste proveli djetinjstvo?

Rođen sam 20. svibnja 1962. godine u Rijeci, iako je bilo planirano da to bude Bakar. Tjedan dana bio sam u inkubatoru. Djetinjstvo sam proveo s djedom i bakom također u Bakru. Tamo sam živio do svoje dvanaeste godine kada sam se preselio na Gornju Vežicu i nastavio školovanje u 5. d razredu gornjovežičke škole.

Kakve su Vam bile ocjene i koji vas je predmet posebno zanimao?

Imao sam uglavnom dobre ocjene iz tzv. društvenih predmeta. Hrvatski me zanimao najviše. Književnost, gramatika ne, ni dan danas me ne zanima. Kasnije kad su se u srednjoj školi ti društveni predmeti širili, volio sam povijest civilizacije. Volio sam i filozofiju i sociologiju dok za matematiku, fiziku i kemiju, jednostavno, nisam bio zainteresiran. Uglavnom, prolazio sam s pet.

Je li tko od Vaših profesora već u ranim danima primijetio Vaš talent za pisanje?

Je, je! Primijetili su još u Bakru. Moja profesorica, zvala se Marta Štajtar, vidjela je da lijerpo pišem. I

lektiru sam volio jako, puno samo čitao. Kasnije, kad sam došao na Vežicu, to se razvilo u ljubav. Učitelj mi je bio Jovan Savičin Prica koji je i sam bio književnik i on je zaista vidio taj moj talent. Povjerio mi je da budem glavni urednik školskoga lista *Iskrice* i tako me potaknuo da počnem pisati poeziju.

Jeste li se još u čemu isticali osim u pisanju ?

Da, igrao sam košarku za jednu odličnu ekipu u Osnovnoj školi *Gornja Vežica*. Došli smo do drugog mjesta u državi! Znao sam napraviti i koju glupost. Pa... ne bih htio poticati današnju djecu, ali... Svi mi koji smo živjeli u Ratka Petkovića, čekali bismo se kod autobusne stanice ispred kioska dok i posljednji ne bi došao. Kad bismo imali likovni, budući da je profesor bio jako dobar i ne bi se ljutio, znali smo zakasnuti na nastavu pet, deset minuta. Jednog nas je dana umjesto profesora dočekala naša razrednica Katica Papić i... tada je bilo posljedica. Imali smo i bazen u školi pa smo izvodili razne trikove i skakali na glavu što nije bilo baš pametno jer je bazen bio plitak.

Jeste li imali kakvih ljubavnih iskustava za vrijeme svojeg djetinjstva?

Prvog komada imao sam u prvom osnovne. Da, u osnovnoj školi u Bakru s jednom sam se curom dogovorio da se nađemo u kinu. Igrao je film *Kraljević i prosjak*. Već sam u 7 bio pred kinom u sakou s kišobranom, a ona je došla u 7:25, s tetom! Dala mi je kekse i rekla. „Ti sjedni na balkon, a ja ću na parter da teta ne skuži da smo zajedno.“ Kasnije ću u Bakru upoznati i svoju suprugu, koja je neko vrijeme radila kao liječnica na zamjeni. A u srednjoj je školi bilo svakakvih veza...

U koju ste se srednju školu upisali i kako je ona utjecala na vaš daljnji život?

Prvo sam se upisao u ekonomsku školu, a kasnije sam prešao u Riječku gimnaziju. Moje je usmjerenje bilo filozofija i sociologija.

Jeste li očekivali da ćete se tako intezivno baviti pisanjem?

Ja sam već u petom osnovne znao čime ću se baviti. Svojoj sam mami rekao: „Čuj, ja ću studirati

filozofiju i komparativnu književnost.“ Kad bih danas počeo ispočetka, opet bih isto birao.

Jeste li kada imali problema s ljudima u svojoj okolini zbog neke knjige?

Nedavno sam objavio roman *Kako svezati cipele* u vezi sa svojim problematičnim odnosom s ocem i očeva strana obitelji nije to najbolje podnijela. Naime, moji roditelji su se razveli kad je meni bilo sedam godina. I kao student 80-ih imao sam problema sa socijalističkim sustavom - nisam mogao objavljivati petnaest mjeseci.

Koliko ste knjiga do danas izdali i na koju ste najponosniji?

Izdao sam petnaest knjiga, što poezije, što romana, što znanstvenih knjiga. Najdraža mi je knjiga *Uspavanka za mrtve*, u kojoj se isprepliću četiri jezika, a osobito značenje u njoj ima čakavski. Druga knjiga koja mi je draga, jest *Vila-Riječ*, slikovnica s prekrasnim ilustracijama Andree Petrlik Huseinović, zapravo pismo koje sam htio napisati svom tada petogodišnjem sinu.

Koliki su dio vašeg života zauzele knjige ?

Ja se uopće ne sjećam vremena kad nisam bio pokraj knjige. Knjiga te nikada neće razočarati. S knjigom živiš. Kada knjigu zatvoriš, ti znaš da se možeš vratiti i opet ući u taj svijet. Knjiga se nikada neće naljutiti na tebe. Ja čitam po nekoliko knjiga paralelno. Čitam prozu, filozofiju pa nešto sociologije pa malo žurnalizma jer mi postane dosadno čitati samo jedno.

Jeste li ikada došli do trenutka da želite odustati od pisanja?

Nikada.

Je li Vaša supruga dijelila Vašu ljubav prema knjigama?

Ona mi je rekla da je ljubav prema knjigama dijelila dok me nije upoznala. Sada malo rjeđe čita jer je posvećena svome poslu, a to je nuklearna medicina.

Dijeli li Vaš sin tu ljubav?

Ne, moj sin Tin ne voli čitati. Dobije ospice čim vidi slova. Mislim da je on u životu više napisao nego pročitao. On se više posvećuje prirodnim znanostima, npr. izvođenju kornera

Je li Vaša profesija ikad bila korisna drugim ljudima?

Pa jest, ja se nadam da jest. Predajem na sveučilistu, a prije toga sam petnaest godina predavao na fakultetima u Americi. Imao sam jako puno studenata i nadam se da sam utjecao na njihovo obrazovanje. Kao predsjednik Hrvatskoga društva pisaca, zalažem se za socijalni status pisaca. Veseli me kad mogu raditi za opću korist.

Smatrate li se popularnim?

Mislim da ne spadam u rang pisaca koji su popularni. Moja proza je hermetična, a usto nemam oko sebe mašineriju lobiranja, to me i ne zanima.

Jeste li putovali svijetom sa svojim knjigama?

Bio sam posvuda i uvijek sam imao svoje knjige sa sobom. Mislim da jedino još nisam bio u Oceaniji i Antarktici.

Prepoznaju li Vas ljudi na ulici?

Da, posebno kad sam pisao kolumne za „Novi list“. Ljudi bi zahtijevali da pišem o njihovim problemima, ali ja bih im rekao da ja ne pišem o takvim temama.

Biste li htjeli ostaviti za sobom kakvu knjigu po kojoj bi vas se moglo pamtiti?

Hm... Zasad imam petnaest knjiga, a nadam se da ću imati još koju pa neka ljudi izaberu. Nekako je najspominjanija ova zadnja, *Kako svezati cipele*, taj kratki fragmentalni roman.

Gospodine Petkoviću, hvala na intervjuu.

A tebi sve najbolje i puno sreće. Toga ti sada treba...

Dominik Ilić, 8. b

Rad predložen za državnu smotru LiDraNo 2016. u kategoriji novinarskoga izraza (voditeljica Vilma Lukanović, prof.)

Učenice, učiteljice i roditelji u humanitarnoj akciji

Učenička zadruga „Starkom po Europi“ za djecu Afrike

U srijedu, 14.10. 2015. oko 13:00 sati nekoliko se učenica i učiteljica okupilo u učionici br. 22 u našoj školi da bismo zajednički pripremile danske kekse i zabilježile najvažnije trenutke.

Spojile smo stolove, prekrile ih stolnjacima i pripremili potrebne sastojke. Nikolina i Vanessa su počele s fotografiranjem, a ja sam detaljno zapisivala tijekom tog poslijepodneva.

Učiteljice su pripremile plehove i smjesu za pečenje, a zatim su štrcaljkama istiskivale smjesu u oblik danskih kekasa. U pripremi, ali i fotografiranju pridružio nam se gospodin Galić – roditelj učenika naše škole.

Posjetili su nas i drugaši kojima smo objasnili zašto smo zapravo u njihovoj učionici i koji je naš zadatak danas.

Kad su svi kekasi bili u našoj školskoj pećnici, izrađivali smo rezance. U tome nam je puno pomogla mama učenice 2.a razreda. Spremni pomoći i zainteresirani bili su i naši prvašići koji su pomogli u oblikovanju „paštice za juhu“.

Nakon puno truda i rada u zraku se konačno osjetio miris svježe pečene kolača.

Naše sedmašice Hana Dovolić, Lana Arsić, Tijana Saračević, Erica Bradamante, Adelisa Beganović, Nika Dušak i Lana Ravlić puno su pomogle u zamotavanju kekasa u male paketiće koje smo u petak, 16.10. prodavali u našoj školi.

Svi koji su sudjelovali u našoj akciji, imali su priliku degustirati još tople kekse i domaći kruh te se uvjeriti u njihovu kvalitetu.

Organizatori su ove akcije sudionici projekta „Starkom po Europi“, u suradnji s projektom „Škole za djecu Afrike“ te učeničkom zadrugom Gornja Vežica. Svoj su doprinos dale Maja Jurković, Mandica Drakula, Ivana Balaško Danila Ferenčević, Sanja Marušić – Vukasović, Ivona Biondić, Manuela Stančić i Tamara Broznić Škalamera.

Akciji su se također pridružili učenici trećih razreda i njihove učiteljice: Tanja Šćiran, Tatjana Bičanić i Ana Šerer Hajdinić. Tehnička su podrška bili učitelj Diego Tich i naš domar Marin.

Hvala svima koji su sudjelovali u izradi, prodaji i kupovini danskih kolačića. Možemo samo poželjeti da ovakvih akcija bude što više!

Ana Justinić, Vanessa Jezidžić i Nikolina Rodin, 8.c

Međunarodna akcija „Prijatelj prijatelju“ u našoj školi

Od ponedjeljka (5.listopada) do srijede (7.listopada) u našoj su se školi, ali i u cijelom gradu Rijeci, organiziraju akcije doniranja osnovnih

akcija naziva „Prijatelj prijatelju“, a Navedena organizacija sudjeluje u 2015. godina je izvanredna zbog

pristižu u našu zemlju. Temeljni je cilj ove akcije omogućiti djeci izbjeglicama osnovne higijenske uvjete poklanjanjem maramica i čarapa. Akciju je u našoj školi pokrenula učiteljica Manuela Stančić. Velik broj učenika se odazvao i velikodušno pomogao svojim vršnjacima.

potrepština sirijskim izbjeglicama. Ta se organizira ju DND (Društvo „Naša Djeca“). humanitarnim akcijama svake godine, ali velikog broja izbjeglica koji svakodnevno

Pravi se prijatelji u nevolji poznaju.

Ana Justinić, 8.c

Humanitarna akcija „Lampioni dobrih želja“ privukla je veliki broj Riječana.

LAMPIONI TOPLA SRCA

Najmanji su im mahali i veselili se, a oni stariji su svoje dobre želje poslali u visine.

Na riječkom se lukobranu 16. prosinca 2015. po prvi put održala akcija pod nazivom „Lampioni dobrih želja“. Održala se u svrhu prikupljanja novca za nezbrinutu djecu. Organizator je Studentski zbor Sveučilišta u Rijeci, Udruga studenata biotehnologije UsbRi i Leo Klub Rijeka.

Leteći su lampioni podrijetlom iz daleke Kine gdje se već stoljećima izrađuju djeci za igru i za proslave festivala.

Prema starokineskoj legendi najveći kineski general prvi je put u 2. stoljeću upotrijebio leteće lampione kao sredstvo za signalizaciju tijekom bitke. Na Tajlandu se lampioni najčešće puštaju u zrak tijekom festivala kako bi s njima uvis odletjele sve brige i želje Tajlandana. U budističkoj kulturi postoji vjerovanje da za uzvrat dobijete *prosvjetljenje* ako nekome poklonite lampion, jer vatra koja ga pokreće asocira na znanje i mudrost. Lampioni se izrađuju od rižinoga papira, nježnog i prozirnog poput leptira, i od bambusove trske koja mu daje oblik fenjera. U toj mirnoj zimskoj noći na lukobranu lampioni su izgledali poput zvjezdanoga neba koje gotovo da sam mogao rukama dotaknuti.

Druženje uživo ili društvene mreže – težak izbor

Humanitarna akcija „Lampioni dobrih želja“ privukla je veliki broj Riječana koji su svojim donacijama željeli pomoći nezbrinutoj djeci. Zahvaljujući dobroj organizaciji, akcija je u potpunosti uspjela te je nadmašila očekivanja. U vrlo kratkom roku, na ulazu u riječki lukobran stvorila se nevjerojatna gužva pa su svi lampioni prodani već u prvih dvadesetak minuta, njih čak šesto. Nažalost, veliki broj posjetitelja, među njima i ja, bio je uskraćen za paljenje vlastitoga lampiona, ali donacije ipak nisu izostale. Poseban trenutak bio je kada su se lampioni jedan za drugim iz nespretnih dječjih ručica počeli dizati k nebu. Najmanji su im mahali i veselili se, a oni stariji su svoje dobre želje poslali u visine.

Slika svjetlećega neba nad riječkom lukom znak je velikoga riječkog srca i brige za naše potrebite sugrađane. Ova humanitarna akcija zasigurno će postati tradicija našega grada kojom će se svi Riječani moći ponositi.

Maksim Madžar, 7. c

Rad predložen za državnu smotru LiDraNo 2016. u kategoriji novinarskoga izraza (voditeljica Vesna Argentin, prof.)

Društvene mreže

Možemo se složiti da se napretkom tehnologije i društva razvijaju i aplikacije koje nam omogućavaju jednostavniju komunikaciju, no jesu li one doista tako savršene kako nam tvrtke obećavaju?

Društvene mreže. Svakodnevno smo okruženi ljudima koji se njima koriste, a možda smo i sami među njima. Možemo se složiti da se napretkom tehnologije i društva razvijaju i aplikacije koje nam omogućavaju jednostavniju komunikaciju, no jesu li one doista tako savršene kako nam tvrtke obećavaju?

Za početak, prisjetit ćemo se da u vrijeme naših baka i djedova tehnologija nije postojala, te su ljudi tada također tražili jednostavniji pristup komunikaciji nadalje. Kada bismo usporedili današnji i tadašnji pojam jednostavne komunikacije, mogli bismo priznati da je tehnologija u tom aspektu doista napredovala. Ipak, komunikacija tada nije bila nemoguća, stoga je taj način života, onaj bez interneta i online društvenih mreža, omogućavao puno bolju komunikaciju licem – u – lice. Prijateljstva stvorena na taj način održavala su se iznimno dugo za razliku od online prijateljstava koja su vrlo često ne temelje na potpunoj iskrenosti i povjerenju.

Što se tiče jednostavnosti i bržeg tempa današnjeg života, društvene mreže su ovdje jako utjecale. Iz vlastitog iskustva mogu primijetiti da društvene mreže ne olakšavaju samo moju svakodnevicu u školi i kod kuće, već i održavanje odnosa s rodbinom i prijateljima u inozemstvu. Stoga

Razgovor s glazbenom nadom

vidimo da društvene mreže mogu biti ona tanka nit koja održava pozitivne i miroljubive odnose među ljudima.

Također, moramo spomenuti kako, osim pozitivnih stvari, društvene mreže mogu nuditi „sjajne“ prilike za osnivanje kriminala. Naime,

registrirano je da na svjetski poznatoj društvenoj mreži Facebook postoji čak 83 milijuna lažnih profila. Ako smo svakodnevno izloženi tolikom riziku korištenja online mreža, kako možemo biti sigurni da naša

neopreznost jednoga dana neće utjecati na živote drugih ljudi pogotovo naših bližnjih. Dakako, kriminala i loših ponuda se moramo paziti i u ovom pravom, nedigitalnom životu, no društvene mreže svakako na svoj način mogu učiniti naš boravak na internetu opasan.

Naposljetku, zaključujemo da društvene mreže sadrže mnogo pozitivnih i negativnih strana. Ipak, osobno smatram da bismo ih trebali gledati kao prednost. Pomoću njih možemo brzo i jednostavno te u bilo kojem trenutku stupiti u kontakt s obitelji i prijateljima što u nekim hitnim situacijama može biti i od životne važnosti.

Nikolina Rodin 8.c

„Zvezdica“ s Gornje Vežice

"Ti si mi u krvi", pjeva Zdravko Čolić, no ne samo on... Tako pjeva i Sergej Božić, natjecatelj prve sezone najgledanijeg dječjeg pjevačkog showa "Zvezdice!", uvijek nasmijan učenik 5.a razreda Osnove škole Gornja Vežica.

- Kako je biti poznat u školi?
„Fora, samo što me još boli ruka koliko su mi „davali pet“.“
- Jesu i te i profesori u školi hvalili?
„Većina je, ponajviše iz glazbene kulture.“
- Sigurno te profesorica nagradila kojom peticom?
„A nije“, nasmijao se i nastavio, „ali me zamolila da otpjevam pjesmu „Raise me up“ na božićnoj priredbi.“
- Kako se osjećaš sada kada su se slegli dojmovi?
„Super! Bilo je predivno iskustvo. Moj prvi scenski nastup“.
- Jesi li se promijenio kao osoba?
„Samo u pjevanju.“
- Tko te potaknuo na prijavljivanje?
"Učiteljica Svetlana i mama."
- Pjevao si pjesme „Ti si mi u krvi“ i „Kad žena zavoli.“ Koja ti je bolje „legla“?
„Ti si mi u krvi jer je melodičnija.“
- Je li ti bilo teško zapamtiti sve te stihove pjesama?
„Nije jer smo imali dosta vremena za vježbanje.“
- A trema?
„Ogromna! Nije bilo lako pokazati što znaš pred žirijem, ali bilo je i zabavno. Ipak su to poznate, slavne osobe.“
- Kako si se uspio sabrati i otpjevati bez većih grešaka?
„Imali smo trenera pored pozornice koji nam je pomogao tijekom izvođenja skladbe.“
- Tko ti je od natjecatelja bio najbolji u pjevanju?
„Od cura Mia, naravno i Meri, a od dečki David.“
- Gledajući televiziju, izgledalo nam je da ste se družili i dobro zabavljali. Kakvi su ostali natjecatelji kao prijatelji?
„Isti kao što se moglo vidjeti na TV-u, no bilo je nekih koji su mislili samo na sebe.“

- S kime si se najviše sprijateljio?
„S Amandom, Marcom i Tarom.“
 - Jesi li posvetio nekome pjesme?
„Nisam, pjevao sam ih jer ih volim.“
 - Jesi li jako htio proći u finale?
„Pa da, mislim tijekom moga drugoga nastupa došlo je do tehničkih poteškoća.“
 - Tko ti je bio najbolji u žiriju, a tko najstroži?
„Vanna i Enis su bili najbolji, a Zdravko, kako mu piše na bedžu: "Zdravko Šljivac glavni krivac“,
 - Kako si se osjećao kada nisi prošao dalje?
„Svi smo bili jako tužni, pogotovo mi je bilo žao što su moji prijatelji ispali. Ja sam njih tješio pa su oni mene i tako.“
 - Jesi li dobio kakve pohvale poslije nastupa?
„Jesam, Vanna je došla poslije u backstage i rekla kako joj je žao što sam ispao. Naravno poslije je „pao i selfie“, veselo odgovori.
 - Kako su te se dojmile voditeljice?
„Doris, uvijek u skupim haljinama, to je sigurno“, nasmijao se, „a Nives se, čim sam došao s knjižicom za autogram, počela potpisivati.“
 - Čujemo da ti pjevanje nije jedini glazbeni izraz. Nešto i sviraš?
„Da idem u „Glazbenu školu Ivana Matetića Ronjgova“, sviram gitaru i klavir.“
 - Kako ti ide sviranje?
„Super, prošao sam sve razrede s odličnim uspjehom te se sada i moja sestra upisala pa možemo zajedno svirati.“
 - Misliš li da se djeca koja ne idu u glazbenu školu, a imaju osjećaj da dobro pjevaju, trebaju prijaviti na glazbena natjecanja?
„Svakako, no prijavi se mnogo djece pa treba biti veoma talentiran da bi uspio.“
 - Koji su tvoji planovi za budućnost?
„Volio bih se baviti pjevanjem u Engleskoj.“
- Ana-Marija Čakar, Erika Jokić i Daria Ljevar, 8.a

**Željezo hrđa ako ga ne koristimo,
voda se zamuti od stajanja,
a snaga uma slabi od neaktivnosti.**

Leonardo da Vinci

Darovita djeca

Darovito dijete je ono koje hoće i može više. Ono koje, u odnosu prema svojim vršnjacima, mnogo toga čini prije, više, bolje i drugačije, te koje, u tome što čini, ima dosljedno bolja i viša postignuća. Kao i svake godine, u našoj smo školi prepoznali i podržali takve učenike.

U prvom polugodištu objavljeno je natjecanje „Turnir mladih prirodoslovaca“ kamo su učenici slali svoje radove s raznim temama: vrijeme čovjekove reakcije, šumeća tableta, pH indikator, biljke u pokretu, itd... Dvoje učenika naše škole poslalo je svoje „male“ znanstvene radove na natječaj, a rad Borne Massarija (8.c) – „Brzina čovjekove reakcije na vizualne i zvučne podražaje te difuzija odgovornosti“ odabran je kao jedan od 16 najboljih u državi. To je ujedno bila i karta za Državni turnir mladih prirodoslovaca. Naš je Borna opravdao sva očekivanja, kvalitetno je prezentirao i obranio svoj rad te dan završio na odličnom sedmom mjestu!

Nedugo nakon ovog Turnira, ukazala se prilika za sudjelovanje na međunarodnoj konferenciji „Excellence, Creativity and Innovation in Basic & Higher Education“ (Izvrsnost, kreativnost i inovacije u

obrazovanju) unutar koje se odvijao „Youth Summit“ gdje su učenici iz cijelog svijeta (Japan, SAD, Poljska, Turska, BiH, Njemačka,...) u dobi od 13-17 godina imali svoju malu konferenciju. Pet učenika i učenica naše škole odazvalo se na poziv, to su: Nikolina Rodin (8.c), Lorena Ivić (8.a), Ana-Marija Čakar (8.a), Ian Golob (8.c) i Borna Massari (8.c). U četiri dana dvjestotinjak učenika predstavilo je svoje sustave obrazovanja, škole i programe unutar škola. Međusobno su razmjenjivali ideje, iskustva i mišljenja o tome kako bi oni voljeli da škole i rad u školama izgleda. Sudjelovali su na radionicama raznih tematika od poduzetništva, volontiranja, znanosti,...koje su vodili mentori stručnjaci. Posljednji dan proveli su u nešto opuštenijoj atmosferi na Platku. Ovo je svima bilo jedno

posebno iskustvo iz kojeg su izašli bogatiji znanjem, a stekli su se i neka nova prijateljstva.

Daroviti učenici nisu samo mogućnost, oni

su obećanje koje se može ispuniti, a obitelj, škola i društvo su pozvani da im u tome pomognu. Ove smo godine podržali i naše umjetničke kreativce. To su: Mara Golob (6.b), Ema Pelčić (6.b) i Sergej Božić (5.a) koji su svoje talente i ideje pokazali i izbrusili na Novigradskom proljeću – Škola stvaralaštva. Kao i naši mali znanstvenici, i kreativci su od tamo došli puni dojmova i s velikom željom i motivacijom za daljnji rad. Ako im svima posvetimo pažnju koju doista zaslužuju i omogućimo im slobodu u njihovom stvaralaštvu, zajedno ćemo s njima

duboko zaroniti u nemirne vode stvaranja i maštanja.

Helena
Žagar,
prof.
psihologije

E učionica

Listajući spomenicu OŠ „Gornja Vežica“ može se naići na članak objavljen u *Novom listu* davne 1990. godine kako je svečano otvorena prva E učionica namijenjena okupljanju i radu učenika nadarenih u matematici. Bio je to velik i značajan korak u unapređivanju rada s darovitim učenicima.

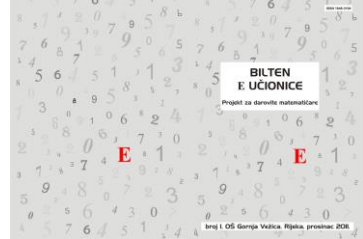
Ideja da se oblikuje takvo odjeljenje iznikla je od vrsnih matematičara koji su tada bili zaposleni u školi. Tadašnja ravnateljica Marica Krulčić prepoznala je vrijednost programa koji je podržala i gradska uprava. Među nastavnicima isticala se Ivanka Komen koja je zbog izuzetnih rezultata rada i bogatog pedagoškog iskustva imenovana voditeljicom E učionice.

Gospođa Komen je kasnije i kao ravnateljica podupirala rad E učionice i bila joj voditelj do odlaska u mirovinu.

Prve godine u rad su se uključila dvadeset četiri učenika iz petnaest riječkih osnovnih škola te nekoliko vrsnih matematičkih pedagoga: Jasenka Đurović, Cvjetko Jardas, Željko Glavan i Mara Žužić. Iz godine u godinu rastao je broj polaznika E učionice, kao i broj pedagoga koji su prepoznali mogućnost kreiranja nastave, osiguravanja obrazovanja skupini djece koja, svladavajući programe redovne nastave, u većini škola nisu imala mogućnost razviti svoj potencijal, iako je upravo to temeljno pravo svakog pojedinca. Postignuća koja su ti mladi ljudi ostvarili, a ostvaruju ih i danas, nisu nužno vezana za uspjehe na natjecanjima i ispitima. Oni usvajaju široko obrazovanje, stječu kvalitetnu pripremu za daljnje školovanje te osjećaju radost zbog ostvarenih potencijala. Korist je, dakle i socijalna i emocionalna. Nastavnici su rad u E učionici prihvatili kao izazov, ali i kao mogućnost vlastita usavršavanja.

Kada se govori o darovitosti, radi se, zapravo, o spoju natprosječnih općih ili specifičnih sposobnosti (intelektualnih, stvaralačkih, za pojedina područja, umjetnička područja, psihomotorne sposobnosti), motivacije i visokog stupnja kreativnosti.

S darovitim učenicima valja specifično raditi. Ponekad djeca postavljaju pitanja na koja je teško odgovoriti (poput: zašto je na vrhu planine hladno kad je vrh najbliže suncu), ponekad ometaju nastavu (zbog dosade) ili ignoriraju pred njih postavljene zadatke (zbog lakoće). Za takve je učenike važno nastavu organizirati u razinama i dopustiti im da uče vlastitim ritmom.

Kada je darovitost vezana za specifično područje, za takve se učenike može organizirati posebna nastava, kao što je to slučaj u E učionici. Daroviti matematičari iz raznih škola nalaze zajednički interes u radionicama koje se organiziraju dvaput tjedno u poslijepodnevni satima. U učionicu je uključeno stotinjak učenika od 4. do 8. razreda. Prema dobi podijeljeni su u osam skupina.

Raznovrsnim se oblicima i metodama rada potiče učenike na samostalnost u rješavanju zadataka kao i na samostalnost u otkrivanju matematičkih zakonitosti. Takvo poticanje omogućava učeniku da apstraktne matematičke pojmove postupno formira na sve višoj i višoj razini.

Ovaj program matematike za darovite učenike osnovne škole uključuje i zabavnu matematiku kako bi se svakom učeniku što više približilo matematičko gradivo, a ujedno ga se i potaklo na pronalaženje duhovitih, maštovitih, iskričavih i što cjelovitijih rješenja zadanog problema.

Program uključuje i natjecateljske zadatke, što osigurava da se učenik koji svladava ovaj program može bez straha uključiti na razna, ovakvim učenicima primjerena natjecanja iz matematike. Tomu u prilog idu i rezultati s matematičkih natjecanja na kojima polaznici E matematičke učionice nerijetko zablistaju. Stoga ne čudi da su „E učenici“ i u nastavku školovanja uspješni na raznim natjecanjima i olimpijadama znanja.

Dosadašnji uspjesi polaznika E matematičke učionice potiču nas da ustrajemo i kada šire društvene okolnosti, ili tek materijalistički duh vremena, ne idu u prilog znanju. Za nas dvojbe nema - darovite učenike treba poticati jer oni su članovi društva koji će nas u budućnosti predvoditi.

Bojana Matešin, ravnateljica

Uspjesi naših učenika

HRVATSKI JEZIK

1. Ariana Crnčić, 7.a
2. Lorna Paris, 7.a
3. Hana Dovolić, 7.b
4. Nikolina Rodin, 8.c
5. Ana Justinić, 8.c
6. Ana-Marija Čakar, 8.a

LiDraNo

1. Lorna Paris, 7.a
2. Maksim Madžar, 7.c
3. Ivan Grego, 8.b
4. Dominik Ilić, 8.b

GLAZBENE SVEČANOSTI

HRVATSKE MLADEŽI

Zbor - državna razina –
srebrna plaketa

ENGLESKI JEZIK

1. Nikolina Rodin, 8.c

ENGLISH IN ACTION (dramski izraz)

1. Erin Devčić, 5.b
2. Mia Orman, 5.b
7. Eni Vunderlih, 8.b

MATEMATIKA

Županijsko

1. Tin Delač, 4.a
2. Roko Jović, 4.a
3. Hana Dovolić, 7.b
4. Dorian Krančić, 7.b
5. Iva Tomac, 7.c
(7. mjesto)
6. Ian Golob, 8.c
(2. mjesto)

FIZIKA

Županijsko

1. Eni Vunderlih, 8.b
2. Nikolina Rodin, 8.c
(1.mjesto; nije
pozvana na državno)

POVIJEST

1. Marino Vičević, 8.c
(2.mjesto)
2. Dorian Krančić, 7.b
3. Hana Dovolić, 7.b

MLADI TEHNIČARI

Županijsko

1. Karlo Klasan, 7.c
(1.mjesto)
2. Nika Dušak, 7.c
(2.mjesto)
3. Mihaela Vještica, 6.c
(4.mjesto)
4. Borna Massari, 8.c
(1.mjesto)

Državno

1. Karlo Klasan
(9.mjesto)
2. Borna Massari
(15.mjesto)

INFORMATIKA

Županijsko

1. Borna Massari, 8.c
2. Ian Golob, 8.c

Državno – Ian Golob (4.
Mjesto)

VJERONAUKE – vjeronaučna olimpijada

1. Tina Frančičković, 6.c
2. Mihaela Vještica, 6.c
3. Hrvoje Bahun, 7.b
4. Toni Smokvina, 7.b

VJERONAUKE – Islamski

1. Nejla Ismaili, 7.b
2. Sendi Husić, 8.c

HRVATSKA MLADEŽ CRVENOG KRIŽA

Međužupanijska razina

1. Lorena Ivić, 8.a
2. Erika Jokić, 8.a
3. Ana-Marija Čakar, 8.a
4. Lara Kovačić, 8.a
5. Eni Vunderlih, 8.b
6. Petra Kružić, 8.b

EKO KVIZ „Lijepa naša“

1. Marko Drozdek, 5.a
2. Andi Deković, 6.c
3. Hana Dovolić, 7.b
4. Nina Naglič, 8.a

KLOKAN BEZ GRANICA

1. Ivona Brezovec, 3.a
2. Tomislav Štefanac,
3.c
3. Marko Drozdek, 5.a
4. Dorotea Morić, 5.b
5. Dorian Krančić, 7.b
6. Hana Dovolić, 7.b
7. Mara Golob, 6.b

SIGURNO U PROMETU

Županijsko

1. Tili Grgurić, 5.a
(1.mjesto)
2. Leo Čučak, 5.a
(3.mjesto)
3. Ivan Mitrović, 5.b

NOVIGRADSKO PROLJEĆE

1. Sergej Božić, 5.a
2. Mara Golob, 6.b
3. Ema Pelčić, 6.b

TURNIR MLADIH PRIRODOSLOVACA (IYNT – International Young Naturalists´Tournament)

Državna razina

1. Borna Massari, 8.c

Istraživanje

BRZINA ČOVJEKOVE REAKCIJE NA VIZUALNE I ZVUČNE PODRAŽAJE TE DIFUZIJA ODGOVORNOSTI

Učenik je 8. c Borna Massari, uz pomoć mentorica, profesorica Adriane Babić i Helene Žagar, proveo zanimljivo istraživanje kojemu je cilj bio utvrditi postoji li razlika u brzini reakcije na vizualni i zvučni podražaj s obzirom na godine i spol ispitanika te dokučiti reagiraju li ljudi brže na vidni ili zvučni podražaj neovisno o godinama i spolu. Istraživanjem je također htio dokazati koliko će brzo društvo pomoći pojedincu u nevolji, te koliko će brzo pojedinac pomoći pojedincu.

Tijekom istraživanja dobio je rezultate da najbrže reagiraju osobe od 15 do 65 godina, a osobe od 7 do 14, te 65 i više godina imaju sporije vrijeme reakcije.

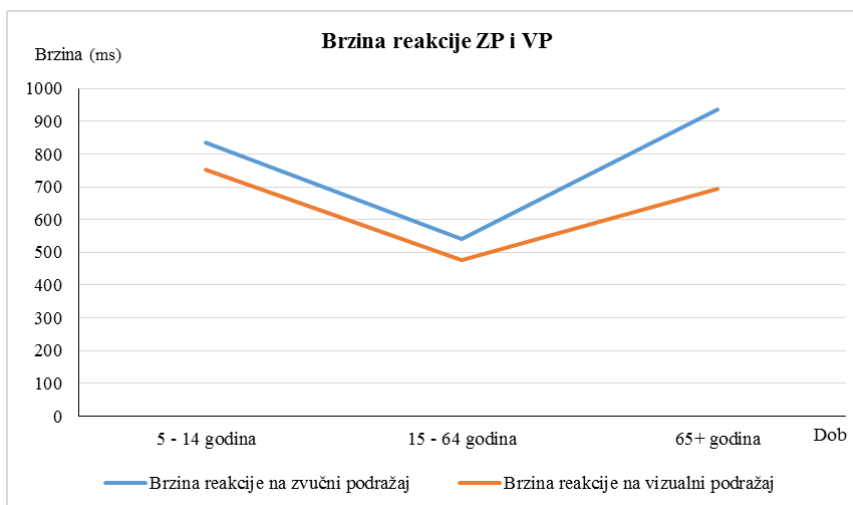
Kod 1. skupine prikupljanje informacija o zadatku u potpunosti te ispitanici 2. skupine imaju razvoj fine motorike te shvaćanja na vrhuncu. su reagirali na zvuk nego ne igraju nikakvu ulogu.

uzrok toga je još uvijek svijetu, ne shvaćanja cilja razvijanje fine motorike. najbolje rezultate jer im je psihološko zdravlje i razina Pripadnici svih skupina sporije na svjetlost, dok razlike u spolu

Iako se ovo istraživanje ne može generalizirati na opću populaciju, njegov je rezultat da će brže pomoći pojedinac pojedincu u nevolji, nego društvo pojedincu.

Dječak je pomogao djevojčici za 35 sekundi brže nego djevojčice koje su se nalazile u društvu, tj. za 43% brže. To dijeljenje odgovornosti se naziva difuzija odgovornosti, a ravnodušnost prolaznika apatija promatrača.

Ponosimo se mnogim uspješnim sportašima

KROS		PLIVANJE	ODBOJKA	
djevojke 1. županijsko; 3. poludržavno	dečki 1. županijsko; 2. poludržavno	dečki 3. županijsko	odbojkaši 4. županijsko	odbojkašice 4. županijsko
Lorena Ivić, 8.a Erika Jokić, 8.a Nina Randelj, 6.a Hana Dovolić, 7.b	Marin Sutlović, 8.c Mauro Magaš, 8.a Mikele Čučak, 8.c Ante Mitrović, 7.c Antonio Rajković, 8.b	Ivan Kresić, 8.c Mikele Čučak, 8.c Ian Golob, 8.c Antonio Rajković, 8.b Toni Smokvina, 7.b Leo Čučak, 5.a Ivan Grego, 8.b Karlo Klasan, 7.c Petar Abramović, 6.b	David Bionda, 8.a Antonio Tot, 8.a Dominik Ilić, 8.b Zvonimir Vinković, 7.c Dino Maršanić, 7.b Antonio Stepić, 6.c Gabrijel Raucher, 7.c Leon Prodan, 7.c Goran Kajtaz, 7.a	Lorena Ivić, 8.a Eni Vunderlih, 8.b Nina Camauli, 8.a Lara Kovačić, 8.a Sara Dujmović, 7.a Nola Lulić, 6.c Nina Savić, 6.c Natali Polić, 7.a Dora Butković, 7.b Tea Čelić, 7.b

NOGOMET
dečki 5. i 6. razred - 2. županijsko
Duje Ušalj, Benjamin Lapić, Leon Bolf, David Radin, Luka Čelić, Andi Deković, Matko Božičković, Patrick Vrbanec, Deni Manestar, Borna Vuković, Ivan Petrović, Filip Kamauli, Borna Javorac, Lovro Ivčec

Intervju s Antonom Gregom, proslavljenim jedriličarom i dugogodišnjim članom Jedriličarskoga kluba „Jadran“ iz Kosterne

Viceprvak u sedamdesetpetoj

Država bi, prema mom mišljenju, trebala više novaca ulagati u mlade ljude i sport.

Danas je jedrenje za većinu ljudi rekreacija, ali je i vrlo popularan i raširen sport na našoj obali. Onaj tko se želi baviti ovim sportom, ponajprije treba voljeti more, poznavati vremenske prilike i svladati tehniku vezanja konopa. Nešto više o jedrenju, o svojim uspjesima te o sportu uopće reći će nam naš proslavljeni jedriličar Anton Grego kojega sam intervjuirao u njegovu domu na Gornjoj Vežici.

Anton Grego jedrenjem se počeo baviti početkom 50-tih godina prošloga stoljeća u rodnom Omišlju. U svojoj jedriličarskoj karijeri ostvario je mnoge zapažene rezultate. Godine 1961. osvojio je juniorsko prvenstvo Europe, a 1967. treće mjesto na svjetskom prvenstvu. Kao reprezentativac bivše države sudjelovao je na dvjema Olimpijadama - 1968. i 1972. god. - kada je osvojio peto mjesto. Ipak, najdraži mu je uspjeh onaj prošlogodišnji kada je na prvenstvu Hrvatske u klasi šljuka postao viceprvak države u svojoj 75 godini.

Recite nam nešto o jedrenju? Kakav je to sport?

Jedrenje je vrlo zanimljiv i kompleksan sport jer

se natjecatelji nadmeću međusobno, ali i protiv prirodnih uvjeta. Jedriličar se bori protiv drugog jedriličara, a istovremeno i protiv prirodnih uvjeta.

Kada ste se počeli baviti jedrenjem?

Jedrenjem sam se počeo baviti u trećem razredu osnovne škole.

Znači, profesionalnim ste se jedrenjem bavili više od trideset godina. Kako je to izgledalo na početku? Kakve su bile jedrilice?

Na početku je bilo skromno, jer smo jedrili samo vikendom ako bi nas tko od starijih jedriličara u našem klubu uzeo na jedrilicu. Jedrilice su bile isključivo drvene s platnenim jedrima.

Jeste li već na početku znali da ćete postati vrhunski jedriličar?

Ni u kom slučaju. Volio sam jako more i jedrilice, to mi je bila najljepša zabava.

Bili ste na dvjema Olimpijskim igrama. Kada i gdje su bile i kakvo iskustvo nosite s njih?

Prva Olimpijada bila je u Meksiku, u gradu Accapulco 1968. godine, a druga u Münchenu

1972. godine, dok je samo jedrenje održano u Kielu. Na prvoj Olimpijadi u Meksiku upoznali smo se s vrhunskim

jedriličarima i jedriličarima u klasi leteći holandez. To nam je iskustvo jako pomoglo tako da smo na sljedećoj Olimpijadi bili dobro pripremljeni. Imali smo odličnu jedrilicu, vrlo dobra jedra i postigli smo vrlo dobar rezultat na iznenađenje javnosti koja prati jedrenje.

Nositelj ste zavidnih odličja. Koja vam je regata ostala u posebnom sjećanju?

Svjetsko prvenstvo u Americi na Bahamima ostalo mi je u posebnom sjećanju, ne samo zbog dobrog plasmana (treće mjesto) nego i zbog posebnoga priznanja za *fair play* jedrenje.

Može li se od jedrenja živjeti u Hrvatskoj, ili je to potpuno amaterski sport?

U Hrvatskoj je jedrenje još uvijek amaterski sport, osim što su se uvjeti za sportaše jedriličare bitno promijenili.

Kako su se promijenili?

U svakom slučaju nabolje. Barke su modernije opremljene, više se pažnje polaže dobroj fizičkoj pripremi jedriličara što uključuje intenzivnije treninge na suhom i zdravu prehranu.

Jeste li se prestali aktivno baviti jedriličarstvom?

Jesam, aktivno sam se prestao baviti jedrenjem, iako ponekad za „gušt“ odjedrim koju regatu, pa sam tako lani postao viceprvak Hrvatske čemu se uopće nisam nadao!

Kako danas zadovoljavate svoju ljubav prema moru i jedrilicama?

Imam svoju jedrilicu pa zimi stalno nešto radim na njoj, a ljeti nekoliko tjedana plovim morem, lovim ribe i uživam.

Pratite li danas jedrenje i tko je prema Vašemu mišljenju najbolji?

Povremeno pratim jedrenje i mogu potvrditi da su hrvatski jedriličari u vrhu svjetskoga jedrenja u klasi 470, Finn, Laser...

I na kraju, kako vidite budućnost sporta u Republici Hrvatskoj?

Hrvatska je malena zemlja, ali ima izuzetno dobre i uspješne sportaše. Država bi, prema mom mišljenju, trebala više novaca ulagati u mlade ljude i sport te darovitoj djeci i mladima omogućiti da taj dar i dokažu na raznim natjecanjima.

Hvala na razgovoru i želim Vam puno zdravlja u daljnjem životu.

Ivan Grego, 8. b